

§ 3.

Tiender, der hvile paa Ejendomme, som i Medfør af § 7 i Lov om Ejendoms-skyld ere fritagne for Ejendomsskyld, og hvis kapitaliserede Værdi for alle Tien-ders Vedkommende ikke naar op over 6 Kr., bortfalde uden Afløsning. Erstatningen til Tiendejerne efter § 1 udredes af Statskassen.

§ 4. Afløsningssummerne for Tienden udbetales enten kontant eller med 4 pCt. rentebærende Obligationer, udstedte af en under Finansministerens Tilsyn staaende Tiendebank, jfr. dog § 20. Disse Obligationer indrettes som foreskrevet i § 27.

Forrentningen og Amortisationen af de af Tiendebanken udstedte Obliga-tioner sker gennem de i § 2 omhandlede halvaarlige Ydelser i Forbindelse med et Tilskud af Statskassen, svarende til $2\frac{1}{4}$ pCt. halvaarlig af den Statskassen paa-hvilende Andel af Afløsningssummerne.

§ 5. Finansministeren bemyndiges til, naar han finder Pengeforholdene egnede der-til, at optage et Statslaan for at tilvejebringe de fornødne Midler til Udredelsen af Tiendeafløsningssummerne i Kontanter i Stedet for i Tiendebankobligationer eller til Tiendebankobligationernes Indfrielse paa en hurtigere Maade end den i § 4 foreskrevne. Statslaanets Udbytte maa alene benyttes i dette Øjemed. Det afgives til Tiendebanken, medens de denne efter § 4 tilkommende halvaarlige Ydelser inddrages til Bedste for Statskassen i det hele eller forholdsmæssig, ligesom Stats-kassens Indbetaling til Banken af sit halvaarlige Tilskud paa samme Maade bort-falder i det hele eller forholdsmæssig.

II.

§ 6.

Til Gennemførelsen af Tiendens Afløsning inddeles Landet ved Bestemmelse af Landbrugsministeren i saa mange Kredse, at den hele Forberedelse til Tiende-afløsning kan være færdig 1. Januar 1908. For hver Kreds beskikker Landbrugs-ministeren en Tiendekommissær.

De af Kommissæren foretagne Afløsningsforretninger skulle indføres i en af Landbrugsministeren autoriseret Protokol.

§ 7. For hele Landet nedsættes der en Tiendekommission, bestaaende af tre af Kongen udnævnte retskyndige Medlemmer. Tiendekommissionen behandler og paakender alle Spørgsmaal, der i denne Lov ere henlagte til dens Afgørelse.

De Spørgsmaal, der i nærværende Lov ere henlagte til Afgørelse af Tiende-kommissæren, Tiendekommissionen eller Landbrugsministeren, kunne ikke indbringes for Domstolene.